

กรมที่ดินแถลงการณ์ที่ดินบริเวณเขากระโดง

ตามที่ปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชนว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ออกแถลงการณ์ การรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องชี้แจงข้อเท็จจริงถึงการดำเนินการของ การรถไฟฯ เกี่ยวกับที่ดินเขากระโดง นั้น กรมที่ดิน ขอเรียนชี้แจงในประเด็นที่ การรถไฟฯ กล่าวอ้าง ดังนี้

๑. ประเด็นที่ การรถไฟฯ กล่าวอ้างว่า ที่ดินบริเวณเขากระโดงได้รับการพิสูจน์และยืนยันผ่านกระบวนการทางศาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ว่าที่ดินดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของ การรถไฟฯ จึงใช้ยื่นบุคคลภายนอกที่ครอบครองที่ดินบริเวณดังกล่าวรวมถึงกรมที่ดินด้วย การรถไฟฯ จึงไม่จำเป็นต้องไปใช้สิทธิฟ้องเป็นรายแปลงต่อศาลยุติธรรมแต่อย่างใด

กรมที่ดินได้ดำเนินการตามคำพิพากษาศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ทั้ง ๓ คดี ครบถ้วนแล้ว มีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ ประเด็นการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เป็นกรณีที่ราษฎร จำนวน ๓๕ ราย เป็นโจทก์ฟ้องการรถไฟแห่งประเทศไทย เนื่องจากโจทก์ทั้ง ๓๕ ราย ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ การรถไฟฯ คัดค้านการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นที่ดินของการรถไฟฯ ซึ่งศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่า พยานหลักฐานของโจทก์ทั้ง ๓๕ ราย รับฟังไม่ได้ว่าโจทก์ทั้ง ๓๕ ราย มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทในอันที่จะขอออกโฉนดที่ดินได้ กรมที่ดินได้แจ้งให้จังหวัดบุรีรัมย์ดำเนินการยกเลิกใบไต่สวนของราษฎร จำนวน ๓๕ ราย ที่ฟ้องคดี พร้อมทั้งจำหน่าย ส.ค. ๑ ออกจากทะเบียนการครอบครองที่ดินแล้ว

๑.๒ ประเด็นการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๒๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นกรณีที่ราษฎรเป็นโจทก์ฟ้องการรถไฟแห่งประเทศไทย เนื่องจากโจทก์ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ การรถไฟฯ คัดค้านการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นที่ดินของการรถไฟฯ โดยศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่า โจทก์ไม่ใช่ผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท อธิบดีกรมที่ดินได้มีคำสั่ง ที่ ๒๙๙๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ให้แก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่ใน น.ส. ๓ ข. เลขที่ ๒๐๐ หมู่ที่ ๙ ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ (บางส่วน) ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แล้ว

๑.๓ ประเด็นการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นกรณีที่การรถไฟฯ เป็นโจทก์ฟ้องราษฎร เรื่อง ขับไล่ เพิกถอนโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ได้มีคำพิพากษาว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่ดินพิพาท ให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๙๗๑, ๕๒๗๒ และ น.ส. ๓ เลขที่ ๒๐๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ การรถไฟฯ ได้แจ้งให้กรมที่ดินดำเนินการตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งกรมที่ดินได้แจ้งให้จังหวัดบุรีรัมย์ดำเนินการหมายเหตุการเพิกถอนโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แล้ว (มาตรา ๖๑ วรรคแปด)

ทั้งนี้ จากคำพิพากษาทั้ง ๓ คดี ผู้ก้ำนเฉพาะที่ดินพิพาทระหว่างคู่ความในคดี คือ ที่ดินจำนวน ๓๕ แปลง (ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖/๒๕๖๐) น.ส. ๓ ข. เลขที่ ๒๐๐ หมู่ที่ ๙ ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ (บางส่วน) (ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๒๗/๒๕๖๑) และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๙๗๑, ๕๒๗๒ และ น.ส. ๓ เลขที่ ๒๐๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ (ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๑๒/๒๕๖๓) คำพิพากษาดังกล่าวไม่สามารถนำไปใช้ยื่นบุคคลภายนอกได้ เว้นแต่จะมีการดำเนินคดีใหม่กับบุคคลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๔๕ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ ภาค ๓ ไม่ได้วินิจฉัยครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ๕,๐๘๓ ไร่ การอ้างว่าคำพิพากษานี้เป็นการยืนยันกรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้งหมดจึงเป็นการขยายความเกินขอบเขตของคำพิพากษา การรถไฟฯ จึงไม่สามารถนำผลของคำพิพากษาทั้ง ๓ คดี ไปใช้กับที่ดินแปลงอื่น ๆ ได้ เนื่องจากการได้มาของที่ดินแต่ละแปลงมีความแตกต่างกัน ราษฎรซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินจึงต้องมีโอกาสในการต่อสู้เพื่อป้องกันสิทธิของตนเอง

๒. ประเด็นที่ การรถไฟฯ กล่าวอ้างว่า ได้ยื่นพยานหลักฐานที่แสดงถึงการได้มาซึ่งที่ดินบริเวณเขากระโดงต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ และร่วมรังวัดที่ดินบริเวณเขากระโดงแล้ว แต่กรมที่ดินยุติเรื่องโดยไม่รอผลการตรวจสอบแนวเขตที่ดิน

เมื่อพิจารณาพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟหลวงต่อจากนครราชสีมาถึงอุบลราชธานี ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๒ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมรถไฟแผ่นดินจัดสร้าง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๔ ที่ดินที่จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องเป็นที่ดินที่อยู่ในเขตแนวทางรถไฟตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟหลวงต่อจากนครราชสีมาถึงอุบลราชธานีลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๒ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมรถไฟแผ่นดินจัดสร้าง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากรูปแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกรมรถไฟมีหน้าที่จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตแสดงไว้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ อันเป็นหลักฐานสำคัญที่จะแสดงให้เห็นถึงกรรมสิทธิ์และขอบเขตที่ชัดเจนของที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ดังนั้น เมื่อการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถแสดงหลักฐานการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์และขอบเขตที่ชัดเจน รวมถึงหลักฐานที่แสดงให้เห็นได้ว่าการรถไฟฯ เข้าหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย อีกทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่าในการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์แปลงที่มีแนวเขตติดต่อกับที่ดินของการรถไฟฯ การรถไฟฯ ได้มีระวางชี้แนวเขตและลงชื่อรับรองแนวเขตให้กับเจ้าของที่ดิน โดยมีได้มีการหวงห้ามหรือหวงกันที่ดินของการรถไฟฯ แต่อย่างใด จึงถือไม่ได้ว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นที่ดินของการรถไฟฯ

สำหรับการรังวัดของคณะทำงานร่วม ระหว่าง การรถไฟฯ และสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นการรังวัดตามการนำชี้ของผู้แทน การรถไฟฯ ตามรูปแผนที่สังเขปซึ่งจัดทำขึ้นในภายหลังเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยไม่มีแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาตามนัยดังกล่าวข้างต้นและไม่มีเอกสารหลักฐานทางกฎหมายอ้างอิงใด ๆ เพื่อประกอบการนำชี้ โดยมีราษฎรในพื้นที่และส่วนราชการคัดค้านไม่ยอมรับการนำชี้ของผู้แทน การรถไฟฯ เนื่องจากไม่มีเอกสารหลักฐานที่น่าเชื่อถือทางกฎหมายอ้างอิงในการที่จะพิสูจน์ได้ว่าแนวเขตที่ได้นำชี้จัดทำรูปแผนที่สังเขปเป็นที่ดินของการรถไฟฯ ข้อเท็จจริงจึงยังไม่ชัดเจนเป็นที่ยุติได้ว่าแนวเขตที่ดินของการรถไฟฯ อยู่บริเวณใด

สำหรับประเด็นที่การรถไฟฯ ยืนยันว่า การรถไฟฯ มีหลักฐานแผนที่แสดงเขตที่ดินของกรมรถไฟแผ่นดินสายโคราช - อุบล ตอนแยกไปยังที่ย่อยศิลา ตำบลเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์ กิโลเมตรที่ ๓๗๕ + ๖๕๐ เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกา นั้น แผนที่ที่การรถไฟฯ กล่าวอ้าง ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๖๒ และพระราชกฤษฎีกาจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อื่นฯ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๔ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีการที่พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๔ กำหนด ซึ่งแตกต่างกับการสร้างทางรถไฟหลวงแยกจากสายตะวันออกเฉียงเหนือที่บ้านบึงหวายไปบ้านโนนโพธิ์มูล พบว่ามีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางฯ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมรถไฟแผ่นดินจัดสร้าง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๔ พร้อมทั้งมีแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา โดยประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๔๗๐ เล่มที่ ๔๔ หน้า ๓๑๓๓ แผ่นที่ ๙๕ อย่างครบถ้วน จึงเชื่อได้ว่าแผนที่ที่การรถไฟฯ กล่าวอ้าง ไม่ได้จัดทำให้เป็นไปตามกฎหมายสำหรับการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น การรถไฟฯ จึงไม่อาจใช้แผนที่นั้นมากล่าวอ้างให้ที่ดินบริเวณเขากระโดงตกเป็นของการรถไฟฯ เพื่อเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินซึ่งออกให้กับประชาชนโดยชอบด้วยกฎหมายได้ เนื่องจากการเพิกถอนหรือแก้ไขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินต้องอาศัยหลักฐานที่ชัดเจนและถูกต้องตามกฎหมาย

อนึ่ง นอกจากประเด็นความไม่ชอบด้วยกฎหมายของแผนที่ดังกล่าวแล้ว ยังพบว่าแผนที่แสดงเขตที่ดินของกรมรถไฟแผ่นดินตอนแยกไปยังที่ย่อยศิลา ที่การรถไฟฯ กล่าวอ้าง มีรูปแบบและระยะไม่สอดคล้องตามหลักวิชาการแผนที่ เช่น

ในแผนที่ระบุมาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ กล่าวคือ ๑ เซนติเมตร ในรูปแผนที่ เท่ากับ ๔,๐๐๐ เซนติเมตร หรือ ๔๐ เมตร ในพื้นที่จริง หากแนวเขตจากรางรถไฟข้างละ ๑,๐๐๐ เมตร รูปแผนที่จะมีระยะถึงข้างละ ๒๕ เซนติเมตร แต่แผนที่ที่การรถไฟฯ กล่าวอ้างมีระยะเพียง ๒๕ เซนติเมตร เท่านั้น แผนที่ฉบับดังกล่าวจึงไม่มีความน่าเชื่อถือ

๓. ประเด็นที่ การรถไฟฯ กล่าวอ้างว่า ข้อเท็จจริงปรากฏชัดว่ามีการออกเอกสารสิทธิในที่ดินโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมที่ดินและสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ในฐานะผู้ออกเอกสารสิทธิในที่ดินต้องดำเนินการเพิกถอนเอกสารสิทธิในที่ดินทั้งหมด

ประเด็นดังกล่าวศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๘๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ให้อธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พร้อมทั้งตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้การรถไฟฯ (ผู้ฟ้องคดี) ร่วมกับคณะกรรมการสอบสวนฯ ทำการตรวจสอบแนวเขตที่ดินบริเวณเขาระโดง เพื่อหาแนวเขตที่ดินที่เป็นของการรถไฟฯ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ ภาค ๓ ซึ่งอธิบดีกรมที่ดิน ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๙๕ - ๑๑๙๖/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครองกลางดังกล่าวแล้ว ซึ่งศาลปกครองกลางได้วินิจฉัยในกรณีที่มีการรถไฟฯ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้กรมที่ดินและอธิบดีกรมที่ดินร่วมกันเพิกถอนคำสั่งออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ออกทับที่ดินของการรถไฟฯ โดยศาลได้มีคำวินิจฉัยไว้อย่างชัดแจ้งว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (อธิบดีกรมที่ดิน) มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และพิจารณาข้อเท็จจริงได้เป็นเช่นใด ย่อมเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะดำเนินการมีคำสั่งตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามที่เห็นสมควร อันเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งศาลไม่อาจก้าวล่วงได้ ซึ่งผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนฯ ปรากฏดังนี้

คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แผนที่ที่การรถไฟฯ กล่าวอ้างเป็นรูปแผนที่สังเขปซึ่งได้จัดทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นการจัดทำขึ้นตามมติที่ประชุม กปร. ส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรกลุ่มสมัชชาคนจน เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๙ โดยผู้ฟ้องคดีนำแผนที่ดังกล่าว ไปใช้ในการต่อสู้คดีตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖/๒๕๖๐ และที่ ๘๐๒๗/๒๕๖๑ จึงไม่ใช่แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินแลอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อสร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ ประกอบกับตำแหน่งที่ตั้งและแนวเขตที่ดินของการรถไฟฯซึ่งมีการกล่าวอ้างว่ามีระยะทาง ๘ กิโลเมตร แต่จากการตรวจสอบรายงานผลการถ่ายทอดแนวเขตที่ดินการรถไฟฯ ของคณะทำงานดำเนินการถ่ายทอดแนวเขตที่ดิน ซึ่งคณะทำงานฯ ได้ตรวจสอบทางรถไฟโดยใช้วิธีการอ่านแปลภาพถ่ายทางอากาศ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗, พ.ศ. ๒๕๑๑, พ.ศ. ๒๕๒๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ทางรถไฟมีระยะทางประมาณ ๖๒ กิโลเมตร และได้ลงสำรวจเส้นทางรถไฟในพื้นที่จริงด้วยการรังวัดค่าพิกัดด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมแบบจลน์ (RTK) สามารถยืนยันตำแหน่งทางรถไฟที่ปรากฏในภาพถ่ายทางอากาศว่า ตรงกับตำแหน่งรางรถไฟบนที่ดินจริง ประกอบกับการตรวจสอบจากแผนที่ภูมิประเทศ ลำดับชุดที่ L ๓๐๘ ซึ่งเป็นแผนที่ภูมิประเทศชุดแรกในประเทศไทยจัดทำโดยกรมแผนที่ทหาร (ในช่วง ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ - ๒๕๐๐) มีความยาวของทางรถไฟประมาณ ๖๒ กิโลเมตร เช่นกัน เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับประเด็นการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินแล้วเห็นว่า เป็นการดำเนินการไปตามขั้นตอนและชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับเมื่อพิจารณาประเด็นคำคัดค้านพยานหลักฐานของผู้มีส่วนได้เสียแล้วเห็นว่ารับฟังได้ คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงมีมติยืนยันความเห็นว่าไม่สมควรที่จะเพิกถอนหรือแก้ไขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินด้วยมติเป็นเอกฉันท์ จนกว่าจะได้มีพยานหลักฐานที่สามารถใช้พิสูจน์ข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติได้ รวมถึงเอกสารหลักฐานทางกฎหมายที่สามารถพิสูจน์กรรมสิทธิ์ที่ดินของการรถไฟฯ

ดังนั้น การดำเนินการรับฟังพยานหลักฐานของคณะกรรมการสอบสวนฯ เป็นไปด้วยความรอบคอบ และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยรับฟังทั้งพยานหลักฐานที่ปรากฏในการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรม พยานหลักฐานของการรถไฟฯ และพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนฯ แสวงหามาประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ เห็นว่า พยานหลักฐานที่รวบรวมได้ยังมีความแตกต่างกันในสาระสำคัญอันจะนำมาพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติได้ การที่จะนำพยานหลักฐานที่ยังไม่เป็นที่ยุติไปใช้ให้เกิดผลกระทบในทางเสียหายต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการนำไปใช้ในการจัดทำคำสั่งทางปกครอง อาจส่งผลกระทบให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อพิจารณาผลการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนฯ ซึ่งเห็นว่ายังไม่มีพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ได้มีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไข ตามนัยข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบสวนและการพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไขการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม หรือการจดทะเบียนเอกสารรายการจดทะเบียนโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๓ อธิบดีจึงได้เห็นชอบตามที่คณะกรรมการฯ เสนออุทธรณ์เรื่องในกรณีนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ที่ได้เสนอมา พร้อมทั้งแจ้งให้การรถไฟฯ ทราบว่า หากการรถไฟฯ เห็นว่าตนมีสิทธิในที่ดินดังกล่าวก็เป็นเรื่องที่มีสิทธิในที่ดินสามารถไปดำเนินการเพื่อพิสูจน์สิทธิในกระบวนการยุติธรรมทางศาลได้ อย่างไรก็ตามการรถไฟฯ ได้อุทธรณ์คำสั่งอธิบดีกรมที่ดินในกรณีดังกล่าว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หากผลการพิจารณาเป็นประการใดจะแจ้งให้ การรถไฟฯ ทราบต่อไป

ทั้งนี้ จากการดำเนินการตามนัยดังกล่าวข้างต้น กรมที่ดินได้ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคำพิพากษาศาลครบถ้วนเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

กรมที่ดิน
๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

